

รายงานการวิจัย

งานวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงประพันธ์สำหรับไวโอลิน : สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้

Research of music creation, composed for the violin

: in southern Thai folk music style.

ประภาส ขวัญประดับ

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณกองทุนวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ชื่องานวิจัย	งานวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงประพันธ์สำหรับไวโอลิน : สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้
ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภาส ขวัญประดับ
คณะ	ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ปี	2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง งานวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงประพันธ์สำหรับไวโอลิน : สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการแสดงร้องเงี้ยวและโครงสร้างดนตรีร้องเงี้ยว เพื่อประพันธ์เพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการแสดงร้องเงี้ยวจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะนาฏศิลป์ที่มุ่งความสวยงามของท่าเต้น ส่วนรูปแบบการแสดงร้องเงี้ยวจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันมีการระบำและการขับร้อง

โครงสร้างดนตรีร้องเงี้ยว ประกอบด้วย ทำนอง บันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ อัตราจังหวะ 2/4 และ 4/4 มีการประสานเสียง เครื่องดนตรีวงร้องเงี้ยว ได้แก่ ไวโอลิน แมนโดลิน แอคคอร์ดียน รำมะนาและฆ้อง

ผู้วิจัยประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ 4 เพลง ได้แก่ เพลงรักไวโอลิน เพลงร้องเงี้ยวในฝัน เพลงมนต์เสน่ห์แดนใต้ เพลงสุขใจกับดนตรี พบว่า ทำนอง บันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ จังหวะ 2/4 และ 4/4 เสียงประสานแบบ 4 แนว และเสียงประสานแบบสอดแทรกทำนอง สังกีตลักษณ์แบบเทอร์นารีฟอร์ม

Research Title	Research of music creation, composed for the violin : in southern Thai folk music style.
Researcher	Prapad Kwanpradub
Faculty	Faculty of fine arts Songkhla Rajabhat University
Year	2016

Abstract

The research of music creation, composed for the violin is in the style of southern Thai folk music. The purpose of the research is to study rong – ngeng performance forms and rong – ngeng musical structures in order to compose instrumental folk music for violin in southern style. The research shows that rong – ngeng in the southern border provinces has the characteristics of drama that focuses primarily on the beauty of physical dance, while rong – ngeng from the Andaman coastal provinces is centered around both dance and voice.

Rong – ngeng musical structure consists of melody, major and minor scales, rhythm in 2/4 and 4/4, harmony and tone color. The instruments in the rong – ngeng band are violin, mandolin, accordion, rammana (Thai hand drums) and khong (Thai gong).

The researcher has composed four musical compositions for violin in southern Thai folk song style namely Rak Violin (Love Violin), Rong – ngeng Nai Fun (Rong – ngeng Dream), Monsanay Dantai (Southern Charm) and Sookjai Kab Dontri (Musical Delight). The research shows that the melody is in major and minor scale. The rhythm has a time signature in 2/4 and 4/4. The harmony consists of four – part harmony and note intervention. The form is in ternary form.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง งานวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน : สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคคลและหน่วยงานที่กล่าวถึง ดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณ นายวรรณชัย สงเดช ผู้ช่วยจัดพิมพ์โน้ตเพลงและเรียบเรียงเสียงประสาน

ขอขอบคุณ นางสาววิมล จูสวัสดิ์ ผู้ช่วยจัดรูปเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้ถูกต้องสวยงาม

ขอขอบคุณ MR.Ronald Van Deurzen ผู้ช่วยแปลบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้สนับสนุนทุนการวิจัยให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และมีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

ประกาศ ขวัญประดับ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

มิถุนายน 2559

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	2
1.5 นิยามศัพท์	
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	3
2.1 ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้อง	3
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	6
3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	6
3.2 เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	6
3.3 วิธีที่ใช้สำหรับการวิจัย	6
3.4 การจัดกระทำกับข้อมูล	7
3.5 การตรวจสอบข้อมูล	7
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	7
3.7 การนำเสนอข้อมูล	7
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	8
4.1 รูปแบบการแสดงrongเงิ่งและโครงสร้างดนตรีrongเงิ่ง	8
4.1.1 รูปแบบการแสดงrongเงิ่ง	8
4.1.2 โครงสร้างดนตรีrongเงิ่ง	9
4.1.3 เครื่องดนตรีสำหรับการแสดงrongเงิ่ง	9
4.2 บทประพันธ์เพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้	10
4.2.1 เพลงรักไวโอลิน	11
4.2.2 เพลงrongเงิ่งในฝัน	24

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.2.3 เพลงมนต์เสน่ห์แดนใต้	31
4.2.4 เพลงสุขใจกับดนตรี	44
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	51
5.1 สรุปผลการวิจัย	51
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	53
5.3 ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	55
ประวัติผู้วิจัย	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ดนตรีเป็นวิชาที่ว่าด้วยศาสตร์และศิลป์ในการสร้างเสียงให้เกิดความไพเราะในอดีตนักประพันธ์เพลงได้สร้างสรรค์ผลงานเพลงในรูปแบบต่างๆ ซึ่งได้รับการพัฒนาไปตามยุคสมัยบทเพลงจึงได้รับการสร้างสรรค์ตามแนวคิดและจินตนาการของผู้ประพันธ์การประพันธ์เพลงเป็นศิลปะการสร้างผลงานด้านดนตรี ที่ผู้ประพันธ์ใช้ความรู้ทฤษฎีดนตรีหลักวิชาการดนตรีในการสร้างเสียงดนตรีให้มีความไพเราะตามแนวคิดและจินตนาการของผู้ประพันธ์ ในอดีตนักประพันธ์เอกของโลกที่ผลงานของท่านได้รับการยกย่องในผลงานการประพันธ์เพลง เช่น บาค โมสาร์ท เบโธเฟน เป็นต้น

นักประพันธ์เพลงดังกล่าวได้รับการยกย่องว่าเป็นนักประพันธ์เอกของโลก ด้วยการสร้างสรรค์บทเพลงที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์มีความสมบูรณ์ด้านดนตรีทั้งด้านท่วงทำนอง จังหวะ การประสานเสียง โครงสร้างของบทเพลง บทเพลงของท่านจึงเป็นอมตะได้รับความนิยมนำมาบรรเลงจนถึงปัจจุบัน

ในการประพันธ์บทเพลงบรรเลง ไวโอลิน เป็นเครื่องดนตรีสากลที่นักประพันธ์นิยมนำมาสร้างสรรค์ผลงานในบทเพลงบรรเลงด้วยเสียงของไวโอลินที่มีความไพเราะสามารถถ่ายทอดอารมณ์เพลงได้อย่างลึกซึ้ง นักประพันธ์เพลงได้ใช้ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีถ่ายทอดอารมณ์และเทคนิคการบรรเลงในรูปแบบต่างๆ เช่น บทเพลงเดี่ยว บทเพลงโซนาตา และบทเพลงคอนแชร์โต

ไวโอลินนอกจากได้รับความนิยมมาบรรเลงในดนตรีคลาสสิกแล้ว ในดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงทำนองของวงดนตรีร้องเงี้ยวซึ่งเป็นดนตรีพื้นบ้านที่มีการผสมผสานด้านวัฒนธรรมด้วยท่วงทำนองของดนตรีร้องเงี้ยวที่บรรเลงไวโอลินที่มีความไพเราะอ่อนหวานทำให้ดนตรีร้องเงี้ยวเป็นดนตรีที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะประพันธ์บทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ เพื่อการสร้างสรรค์บทประพันธ์ดนตรีที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นภาคใต้เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาดนตรีพื้นบ้านภาคใต้สืบไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบและโครงสร้างดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ (ดนตรีร้องเงี้ยว)
- 1.2.2 เพื่อสร้างสรรค์บทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 ทำให้เข้าใจรูปแบบและโครงสร้างดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ (ดนตรีรองเง็ง)
- 1.3.2 ทำให้ได้ผลงานบทประพันธ์เพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้
- 1.3.3 ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติไวโอลินและวิชาการรวมวงของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรีสากล
- 1.3.4 ผลงานวิจัยมีประโยชน์ด้านการอนุรักษ์และพัฒนาดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

งานวิจัยเป็นงานวิจัยสร้างสรรค์ที่มีแนวคิดจากการศึกษาดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ (ดนตรีรองเง็ง) ผู้วิจัยนำมาสร้างสรรค์เป็นบทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินที่มีสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ บทเพลงที่ผู้วิจัยประพันธ์บทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้มีจำนวน 4 เพลง

1.5 นิยามศัพท์

- 1.5.1 จังหวะ หมายถึง ช่วงของเสียงที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ
- 1.5.2 ดนตรีรองเง็ง หมายถึง ดนตรีประกอบระบำพื้นบ้านของชาวไทยมุสลิมในภาคใต้ของประเทศไทย
- 1.5.3 ทำนอง หมายถึง เสียงขึ้นเสียงลงหลายเสียงแต่ละเสียงนอกจากมีเสียงสูงต่ำแล้ว ยังมีความสั้นยาวตามลักษณะจังหวะ
- 1.5.4 รองเง็ง หมายถึง ศิลปะการแสดงพื้นบ้านภาคใต้แบบหนึ่งของชาวไทยมุสลิม เป็นการเต้นรำคู่ชายหญิงที่ไม่มีการผูกเนื้อต่อตัวกันโดยมีดนตรีบรรเลงประกอบ
- 1.5.5 ระบำ หมายถึง การรำ การฟ้อนหรือการเต้นที่มีแบบท่าและลีลาเข้ากับจังหวะดนตรีหรือเพลงร้อง
- 1.5.6 บันไดเสียง หมายถึง เสียงที่มีระดับสูง - ต่ำ ต่างไล่กันลำดับเป็นขั้นๆตามแบบแผนที่กำหนดไว้
- 1.5.7 สีสันของเสียง หมายถึง ลักษณะเสียงที่ต่างกันของเครื่องดนตรี
- 1.5.8 สังกีตลักษณ์ หมายถึง โครงสร้างที่เป็นแบบแผนในการประพันธ์เพลง
- 1.5.9 องค์ประกอบดนตรี หมายถึง ส่วนประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดดนตรีในแง่ของแบบแผนทางทฤษฎีที่ทำให้ผลรวมที่ได้เป็นดนตรีที่มีลักษณะเฉพาะของดนตรีประเภทนั้นๆ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงประพันธ์สำหรับไวโอลิน : สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ผู้วิจัย
แบ่งหัวข้อในการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 ทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและตำราด้านทฤษฎีดนตรีสากลที่กล่าวถึงหลักวิชาด้านการประพันธ์เพลง และ
การเรียบเรียงเสียงประสานสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

ณัชชา โสคติยานุเคราะห์ (2544 : 7) สังคีตลักษณะและการวิเคราะห์ กล่าวถึง ทำนอง
คือ เสียงขึ้นลงหลายเสียงที่ปะติดปะต่อกันเป็นชุดแต่ละเสียงมีระดับเสียงสูงต่ำและยังมีความสั้นยาว
ตามลักษณะจังหวะที่อาจแตกต่างกัน ทำนองต้องมีจังหวะเป็นส่วนหนึ่งซึ่งไม่อาจแยกจากกันได้ ทั้ง
ระดับเสียงและลักษณะจังหวะจะใช้สัญลักษณ์ตัวโน้ตบนบรรทัดห้าเส้นเป็นสื่อ ทำนองอาจมีความ
ยาวตั้งแต่ 2-3 ห้องไปจนถึง 10 ห้องหรือมากกว่านั้น แต่ทำนองที่ดีต้องมีความหมายและจบในตัวเอง
มีเสียงขึ้นลงที่สมดุลและมีเอกลักษณ์ที่ผู้ฟังประทับใจ การเคลื่อนไหวของทำนองเกี่ยวข้องกับชั้นคู่ซึ่งบอก
ระยะห่างระหว่างตัวโน้ตตัวหนึ่งไปยังตัวโน้ตถัดไปและเป็นตัวแปรสำคัญที่แสดงว่าทำนองได้ขยับขึ้น
หรือลงเป็นระยะมากน้อยเท่าใด ทำให้เกิดทิศทางขึ้นหรือลงในระยะช่วงเสียงทั้งสิ้นเท่าใด

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร (2552 : 45) การประพันธ์เพลงร่วมสมัย กล่าวถึง ดนตรีตะวันตก
ก่อนจะถึงศตวรรษที่ยี่สิบ ให้ความสำคัญกับบันไดเสียงที่มีโน้ต 7 ตัว คือ บันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์
ในปลายศตวรรษที่ยี่สิบเก้า นักประพันธ์เพลงบางกลุ่มได้ขยายระบบอิงกัญแจเสียงออกไปสู่บันไดเสียง
โครมาติก และพัฒนาไปสู่ระบบไร้กัญแจเสียงได้มีนักประพันธ์เพลงชาตินิยมได้นำลีลา และทำนอง
มาจากเพลงพื้นเมืองประจำชาติ นักประพันธ์กลุ่มนี้ เช่น โซแปง ลิสต์ ดโวซาค โบโรดิน ทั้งได้นำ
บันไดเสียงเพนตาโทนิค และโหมตมาใช้ทำให้เพลงมีสีสันแตกต่างจากเพลงทั่วไป

บรรจง ชลวิโรจน์ (2542 : 51) การประสานเสียง กล่าวถึง บันไดเสียง หมายถึง อนุกรม
ของเสียงที่จัดเรียงตามลำดับชั้นจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงหรือจากเสียงสูงไปหาเสียงต่ำ โดยมีช่วงเสียง
ไม่น้อยกว่าชั้นคู่ 8 โน้ตสำคัญ คือ โน้ตตัวโทนิค บันไดเสียงแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ บันไดเสียง
ไดอาโทนิคมี 8 ชั้น 7 เสียง มีระยะห่างระหว่างชั้นครึ่งเสียงและหนึ่งเสียงครึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ
บันไดเสียงเมเจอร์และบันไดเสียงไมเนอร์ บันไดเสียงไมเนอร์มี 3 รูปแบบ คือ เนเจอร์ลไมเนอร์
ฮาร์โมนิคไมเนอร์และเมโลดิกไมเนอร์ บันไดเสียงโครมาติก มี 13 ชั้น 12 เสียง มีระยะห่างระหว่าง
ชั้นครึ่งเสียงตลอดแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ บันไดเสียงฮาร์โมนิคโครมาติกและบันไดเสียงเมโลดิกโครมาติก

ลัญฉะวดี นิมมานรัตนกุล (2552 : 79) ทฤษฎีดนตรีตะวันตก กล่าวถึง เรื่องบันไดเสียง
หมายถึง โน้ต 5-12 ตัว ที่เรียงกันตามลำดับจากระดับเสียงสูงไปต่ำมีโครงสร้างระหว่างตัวโน้ตตัวหนึ่ง
ไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่งเป็นชั้นคู่ที่แน่นอน สำหรับบันไดเสียงแต่ละชนิดบันไดเสียงมาตรฐานสากลในปัจจุบัน

ได้แก่ บันไดเสียงเมเจอร์และบันไดเสียงไมเนอร์ บันไดเสียงจะเป็นหลักสำคัญในการสร้างเสียงที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้กับบทเพลง

พีระชัย ลีสมบูรณ์ผล (2542 : 72) กล่าวถึง การเรียบเรียงเสียงประสานผู้เรียบเรียงต้องรู้จักแนวทำนอง และเข้าใจถึงอารมณ์ของบทเพลงว่าผู้ประพันธ์ต้องการสื่อหรือแสดงออกในเรื่องใด ผู้เรียบเรียงเสียงประสานจึงสามารถสื่อความหมายของเพลงออกมาได้ แนวทำนองหลักของบทเพลง หากผู้เรียบเรียงเป็นผู้แต่งทำนองหลักของบทเพลง จะมีความเข้าใจในอารมณ์ของบทเพลงว่าต้องการสื่อถึงอะไร กรณีที่ผู้เรียบเรียงเสียงประสานไม่ได้เป็นผู้แต่งทำนอง ต้องหาจุดหมายของบทเพลงและทำความเข้าใจในอารมณ์ของบทเพลง ส่วนทำนองสอดแทรกในเพลงเป็นทำนองสั้นๆ ที่ผู้เรียบเรียงเสียงประสานเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อสอดแทรกทำนองหลัก ทำให้ทำนองมีความไพเราะตามความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียบเรียงเสียงประสาน

วิบูลย์ ตระกูลอุ้น (2558 : 53) ดนตรีศตวรรษที่ 20 กล่าวถึง บาร์ตอก ได้พัฒนาดนตรีโดยรวมเอาองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน โครงสร้างดนตรีที่เป็นแบบแผนดั้งเดิมและเสียงของดนตรีศตวรรษที่ 20 มาไว้ด้วยกันเป็นดนตรีมีลักษณะเฉพาะตัว เขาเชื่อว่าดนตรีพื้นบ้านช่วยให้ดนตรีมีอิสระจากระบบเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ โดยทำนองเพลงพื้นบ้านมีลักษณะใกล้เคียงกับโมดเพลงโบสส์หรือโหมตของกรีกโบราณและเป็นโหมตที่ใช้กันดั้งเดิม เช่น โหมตเพนทาทอนิก ทำนองพื้นบ้านมีอิสระมากด้านโครงสร้างจังหวะและการเปลี่ยนอัตราจังหวะ บาร์ตอกเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านโรมาเนียและฮังการีใหม่โดยใช้แนวประกอบซึ่งมีเสียงกระด้าง

สมชาย รัศมี (2542 : 1) เพลงพระราชนิพนธ์แนวคิดและหลักการเรียบเรียงเสียงเพลงสำหรับร้องประสานเสียง กล่าวถึง การเขียนแนวทำนอง คือ การนำระดับเสียงสูงต่ำมาประดิษฐ์ให้เกิดเป็นงานศิลปะทางเสียงแนวทำนองประกอบด้วยส่วนสำคัญสองส่วน คือ เสียงสูงต่ำกับลีลาจังหวะ การสร้างแนวทำนอง คือ การกำหนดระดับเสียงกับลีลาจังหวะขึ้นมาก่อน แล้วจึงขยายทำนองจนกลายเป็นแนวทำนองของบทเพลงเพลงหนึ่ง

ตำราที่ให้ความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีได้มีนักวิชาการดนตรีสากลเขียนไว้จำนวนหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์ในงานวิจัยในด้านความรู้ด้านวิชาการ เพื่อการประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสโตรล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่นักวิชาการได้กล่าวถึง หลักการประพันธ์เพลงและเกี่ยวข้องกับงานวิจัยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

วีระชาติ เปรमानนท์ (2537 : 4) ปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัย เป็นงานวิจัยที่นำบทเพลงร่วมสมัยของไทยที่ประพันธ์ในช่วงปี พ.ศ.2520 - 2536 มาวิเคราะห์ด้านแนวคิด ปรัชญา เทคนิคและทฤษฎีในการวิเคราะห์ ได้ใช้วิธีการประยุกต์เปรียบเทียบกับระบบของอาร์โนลด์ โชเบิร์ก และเฮนริคซ์ เซงเกอร์ โดยในด้านทฤษฎี แบ่งเป็น 4 หัวข้อ คือ การเปลี่ยนแปลงด้านจังหวะ กฎเกณฑ์การประสานเสียง รูปแบบของการบรรเลง ความซับซ้อนในโครงสร้างของทำนอง

วีระศักดิ์ งามวงศ์ธัญชัย (2554 : ง) การประพันธ์เพลงบรรเลงโดยใช้แนวคิดภาพ งานวิจัยชิ้นนี้นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ดนตรีของผู้วิจัย ที่มีแนวคิดมาจากการมองภาพออสโตรอเรียโอแกรม โดยผู้วิจัยใช้หลักการทำงานและการรับรู้ของมนุษย์ต่อภาพออสโตรอเรียโอแกรม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาตีความเป็นแนวคิดในการประพันธ์เพลงและทำการวิเคราะห์บทประพันธ์จำนวน 6 เพลงบทประพันธ์ที่สร้างสรรค์โดยผู้ประพันธ์ ได้แก่ ผลงานเพลงคราริเนททริโอ โฟเนีย ดิเพลสเม้นท์ วาง ไม่มีชื่อ และดริม ที่ได้ทดลองนำเอาแนวคิดจากหลักการทำงาน และการรับรู้ของมนุษย์ต่อภาพออสโตรอเรียโอแกรม มาเชื่อมโยงการใช้เทคนิคการประพันธ์ต่างๆ

ยงยุทธ เอี่ยมสะอาดและชนิดา ตั้งเดชะหิรัญ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาการเดี่ยวไวโอลินเพลงลาวแพนของรองศาสตราจารย์ดร.โกวิท ชันธศิริ จากแนวคิดที่ว่า คนเล่นไวโอลินก็จะเล่นแต่บทเพลงคลาสสิก ส่วนคนเล่นซอไทยก็จะเล่นแต่เพลงไทย ไม่มีใครนำสองสิ่งมาหลอมรวมกันเพื่อทำอย่างไรให้เกิดการผสมผสานระหว่างดนตรีไทยกับดนตรีคลาสสิก แต่ต้องไม่ทิ้งความเป็นไทยเพียงแต่นำสีสัน สำเนียงเอกลักษณ์ของเสียง เทคนิคไวโอลินมาใช้อย่างเหมาะสมเป็นอัตลักษณ์เพลงไทยเป็นนวัตกรรมขึ้นมาใหม่โดยไม่ทำลายให้เสียหายสามารถเรียกว่าเป็นอัตลักษณ์เพลงไทยในการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีไวโอลิน การวิเคราะห์เพลงเดี่ยวบทเพลงลาวแพน ได้ทำการวิเคราะห์ให้ท่อนเดี่ยวโดยนำทำนองลาวแพนทางของครูดนตรีไทยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในแนวคิดการผสมผสานระหว่างดนตรีไทยกับดนตรีคลาสสิกมาบรรเลงตามขนบแบบไทยนำสีสัน สำเนียงเอกลักษณ์ของเสียงและเทคนิคขั้นสูงมาใช้ที่เหมาะสม

ประภาส ขวัญประดับ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องดนตรีร้องเงิง กรณีศึกษาคณะชาเคย์ แวเต็ง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ ศึกษาประวัติร้องเงิง ตลอดจนวิเคราะห์ดนตรีร้องเงิงคณะชาเคย์ แวเต็ง ผลการวิจัยพบว่า ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการบรรเลงเพื่อประกอบพิธีกรรมและบรรเลงเพื่อความบันเทิง ส่วนประวัติดนตรีร้องเงิงได้มีการแสดงดนตรีร้องเงิงในภาคใต้เมื่อประมาณ 200 ปี โดยจะพบบริเวณจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ส่วนจังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันตกจะพบบริเวณจังหวัดสตูล จังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่ องค์ประกอบของดนตรีร้องเงิงคณะชาเคย์ แวเต็งพบว่า มีบันไดเสียงแบบไดอาโทนิค (diatonic) เมเจอร์และไมเนอร์ มีการประสานเสียงแบบ quasi homophony และ monophony

ศักดิ์ทวี จิตไพศาลวัฒนาและวีรชาติ เปรมานนท์ (2527 : บทคัดย่อ) การประพันธ์เพลงเสียงสะท้อนแห่งสหัสวรรษสำหรับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงออกถึงมิติของเสียงในช่วงสหัสวรรษที่ผ่านมาในบทเพลงนี้แบ่งโครงสร้างเป็น 3 กระทบวน ในแต่ละกระทบวนจะแสดงออกความเร็วที่แตกต่างกันคือ อัตราปานกลาง อัตราช้ามากและอัตราเร็วมากตามลำดับ บทเพลงมีเนื้อดนตรีแบบโฮโมโฟนีและโพลีโฟนีในบทเพลงมีเทคนิคที่หลากหลายมาปรับใช้ในการประพันธ์เพลง เช่น การซ้ำ ซี่ควอนซ์ การพลิกกลับ การถอยหลัง การขยายส่วนลักษณะจังหวะ โน้ตเสียงค้าง โดยบทเพลงจะมีความยาว 32 นาที

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงประพันธ์สำหรับไวโอลิน : สไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ เป็นงานวิจัยสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาการประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน ศึกษาโครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้านภาคใต้ (ดนตรีรองเง็ง) ศึกษาทำนองและจังหวะดนตรีรองเง็ง ศึกษาเทคนิคการเล่นไวโอลิน ประพันธ์ทำนองเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน เรียบเรียงเสียงประสาน

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดแหล่งข้อมูลเพื่อใช้สำหรับการศึกษาวิจัย โดยจัดแบ่งลักษณะข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

- 3.1.1 เอกสาร ตำราและงานวิจัย
- 3.1.2 บทเพลงรองเง็ง
- 3.1.3 นักดนตรีรองเง็ง

3.2 เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อใช้สำหรับงานวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.2.1 เครื่องบันทึกเสียง
- 3.2.2 กล้องบันทึกภาพดิจิทัล
- 3.2.3 สมุดโน้ตเพลง
- 3.2.4 คอมพิวเตอร์

3.3 วิธีที่ใช้สำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาวิจัยโดยศึกษาข้อมูลจากการศึกษาดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ (ดนตรีรองเง็ง) ด้านองค์ประกอบของทำนอง จังหวะ เสียงประสาน สังคีตลักษณ์ และนำข้อมูลมาสร้างสรรค์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.3.1 ศึกษาทำนองและจังหวะดนตรีรองเง็ง
- 3.3.2 ประพันธ์ทำนองเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน
- 3.3.3 เรียบเรียงเสียงประสาน
- 3.3.4 วิเคราะห์องค์ประกอบดนตรีและการเรียบเรียงเสียงประสาน

3.4 การจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำกับข้อมูลต่างๆตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากเอกสาร และงานวิจัยมาจัดระบบอยู่ในบทที่ 2 คือ การทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและใช้เป็นข้อมูลในบทที่ 4 คือ การประพันธ์เพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้

3.4.2 ข้อมูลจากการศึกษาทำนองและจังหวะดนตรีรองเง็ง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสร้างสรรค์ทำนองเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินที่มีสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้

3.4.3 ข้อมูลหลักจากการประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลิน

ผู้วิจัยนำผลงานประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินจำนวน 4 เพลง มาวิเคราะห์ทำนอง และการเรียบเรียงเสียงประสาน

3.5 การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยนำบทเพลงรองเง็งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาศึกษาองค์ประกอบของทำนอง จังหวะ เสียงประสาน คีตลักษณ์ เพื่อนำมาสร้างสรรค์บทเพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้าน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์บทประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ในประเด็นดังต่อไปนี้

- 3.6.1 วิเคราะห์ทำนอง
- 3.6.2 วิเคราะห์จังหวะ
- 3.6.3 วิเคราะห์เสียงประสาน
- 3.6.4 วิเคราะห์คีตลักษณ์
- 3.6.5 วิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสาน

3.7 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอในบทที่ 4 รูปแบบและโครงสร้างดนตรีรองเง็ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินที่มีสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ (ดนตรีรื่องเง็ง) ในการบรรเลงดนตรีรื่องเง็ง เครื่องดนตรีที่มีความสำคัญในคณะดนตรีรื่องเง็ง คือ ไวโอลิน ซึ่งถือเป็นเครื่องดนตรีที่บรรเลงทำนองหลักของดนตรีรื่องเง็ง ทำให้ดนตรีรื่องเง็งมีเอกลักษณ์ และมีความไพเราะ ดนตรีรื่องเง็งเป็นดนตรีบรรเลงประกอบการระบำ รูปแบบการแสดง และโครงสร้างของดนตรีรื่องเง็ง มีการผสมผสานด้านวัฒนธรรมของวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมตะวันออก

4.1 รูปแบบการแสดงรื่องเง็งและโครงสร้างดนตรีรื่องเง็ง

4.1.1 รูปแบบการแสดงรื่องเง็ง

รื่องเง็งเป็นการแสดงระบำพื้นบ้านภาคใต้ ซึ่งนิยมแสดงในแถบจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา และแถบจังหวัดฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ สตูล ตรัง กระบี่ พังงา และภูเก็ต การแสดงรื่องเง็งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับอิทธิพลการแสดงจากประเทศมาเลเซีย และมีการประยุกต์ทำรำ และดนตรี เพื่อใช้ในราชสำนักในการต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองที่มาเยือน รื่องเง็งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ค่อยแพร่หลายไปสู่ชาวบ้านเนื่องจากความเชื่อด้านศาสนา

รื่องเง็งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีรูปแบบการแสดงที่เน้นความสวยงามของการเต้นและดนตรีที่มีความไพเราะ ในอดีตรื่องเง็งได้รับความนิยมแสดงในบ้านขุนนางหรือวังเจ้าเมือง เช่น ที่บ้านของพระยาพิพิธเสนามาตย์ เจ้าเมืองยะหริ่งสมัยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (2439 - 2449) มีการฝึกการแสดงรื่องเง็งไว้ต้อนรับแขกหรือแสดงในงานรื่นเริงและงานพิธีต่างๆ การแสดงรื่องเง็งได้รับการพัฒนารูปแบบการแสดงการรำ และบทเพลงทำรำมีความสวยงามประณีต ต่อมาบ้านเมืองมีการเปลี่ยนแปลงการแสดงรื่องเง็งในวังต่างๆ ได้หมดไป ความนิยมรื่องเง็งได้นิยมในหมู่ชาวบ้าน การแสดงรื่องเง็งได้รับการเผยแพร่จากการแสดงมะโย่ง ซึ่งเป็นการแสดงของชาวไทยมุสลิมมีลักษณะคล้ายการแสดงโนรา การแสดงมะโย่งแต่ละครั้งใช้เวลานาน ระหว่างพักมีการแสดงสลับฉากด้วยรื่องเง็ง ต่อมาความนิยมการแสดงมะโย่งลดลงการแสดงรื่องเง็ง มีการปรับวิธีการแสดง มีการรำเป็นชุดจะเห็นได้จากการแสดงของนักเรียนนักศึกษาที่มีการแสดงการระบำรื่องเง็งในปัจจุบัน

รื่องเง็งฝั่งอันดามัน มีการแสดงในจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันโดยได้รับอิทธิพลการแสดงจากประเทศมาเลเซียรูปแบบเดียวกับแถบจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เข้ามาคนละเส้นทาง การแสดงรื่องเง็งฝั่งอันดามัน มีการผสมผสานกับวัฒนธรรมของชาวบ้าน บทเพลงมีการผสมผสานกับวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ ปัจจุบันการแสดงรื่องเง็งในฝั่งอันดามันจะพบได้ในเกาะต่างๆ เช่น เกาะลันตา เกาะสิเหร่ เกาะหลีเป๊ะ การแสดงรื่องเง็งแบบดั้งเดิมในการแสดงโดยชาวเลในเกาะลันตา ชาวเลใช้เวลาว่างหลังจากออกทะเลจับกลุ่มแสดงรื่องเง็ง เพื่อความบันเทิงและใช้แสดงในเทศกาลต่างๆ ต่อมารื่องเง็งได้มีการแพร่หลายเข้าสู่ฝั่งแผ่นดินใหญ่จึงมีคณะรื่องเง็งเกิดขึ้นมาก ในอดีตเพื่อสร้างความบันเทิงแก่ชาวบ้าน แต่ในปัจจุบันมีคณะรื่องเง็งแบบดั้งเดิมเหลืออยู่เพียงไม่กี่คณะ และนักแสดงส่วนใหญ่มีอายุมาก

4.1.2 โครงสร้างดนตรีร้อง

ดนตรีร้องเป็นดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ประกอบการระบำ โครงสร้างดนตรีของดนตรีร้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่าโครงสร้างของดนตรีร้องมีดังต่อไปนี้

ทำนอง ช่วงทำนองของดนตรีร้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า มีโครงสร้างบันไดเสียงแบบเมเจอร์ และบันไดเสียงไมเนอร์

จังหวะ อัตราจังหวะของดนตรีร้องมีอัตราจังหวะ 2/4 และอัตราจังหวะ 4/4

เสียงประสาน ในการบรรเลงดนตรีร้อง ไวโอลินมีหน้าที่เล่นทำนองหลัก มีแมนโดลิน และแอกคอร์ดียนบรรเลงทำนองและเสียงประสาน ลักษณะการประสานเสียงแบบ quasi homophony และ monophony

สีสันของเสียง มีไวโอลินบรรเลงทำนองหลัก แมนโดลิน และแอกคอร์ดียนบรรเลงทำนองและทำหน้าที่ประสานเสียง เครื่องดนตรีประกอบจังหวะได้แก่รำมะนาและฆ้อง

สังคีตลักษณ์ บทเพลงร้องมีทำนองตั้งแต่ 2- 4 ท่อน และมีโครงสร้างทำนองแบบไบนารีฟอร์มและเทอร์นารีฟอร์ม

4.1.3 เครื่องดนตรีสำหรับการแสดงร้อง

ไวโอลิน เป็นเครื่องดนตรีอยู่ในกลุ่มเครื่องสายสากล ที่เข้ามามีบทบาทในการแสดงร้อง โดยไวโอลินทำหน้าที่บรรเลงทำนองหลักในวงดนตรีร้อง ผู้ฟังและผู้ชมร้องจะซาบซึ้งกับเสียงไวโอลินที่มีความไพเราะ มีเอกลักษณ์ และสำเนียงลีลาการบรรเลงไวโอลินแบบพื้นบ้าน ไวโอลินจึงเป็นเครื่องดนตรีที่มีความสำคัญในวงดนตรีร้อง

แอกคอร์ดียน เป็นเครื่องดนตรีในกลุ่มคีย์บอร์ด ทำหน้าที่บรรเลงทำนองและเสียงประสาน เพื่อเพิ่มสีสันและความไพเราะในบทเพลงร้อง แอกคอร์ดียน ยังทำหน้าที่ช่วยเสริมเครื่องดนตรีกลุ่มจังหวะ โดยการจับคอร์ดซึ่งมีส่วนช่วยให้บทเพลงร้องมีความไพเราะ

แมนโดลิน จัดอยู่ในกลุ่มเครื่องสายสากล บรรเลงโดยการตีลักษณะการบรรเลงคล้ายกีตาร์ทำหน้าที่บรรเลงและให้เสียงประสานในบทเพลงร้อง บางครั้งแมนโดลินจะทำหน้าที่สอดประสานในวงดนตรีร้อง

รำมะนา ในวงดนตรีร้องจะมีรำมะนาใบใหญ่ทำหน้าที่ดำเนินจังหวะหลัก และควบคุมจังหวะ เพื่อให้การรำมีความพร้อมเพรียงเกิดความสวยงามส่วนรำมะนาใบเล็กทำหน้าที่สอดแทรก และส่งจังหวะสอดรับกับรำมะนาใบใหญ่ ในบทเพลงร้องรำมะนาใบเล็กจะตีจังหวะขัดกับรำมะนาใบใหญ่

ฆ้อง เป็นเครื่องดนตรีทำหน้าที่กำกับจังหวะหนัก ผู้เต้นร้องจะฟังจังหวะหลักจากเสียงฆ้อง

เครื่องดนตรีในวงดนตรีร้อง เกิดจากการผสมผสานของวัฒนธรรมตะวันตก และวัฒนธรรมตะวันออก เครื่องดนตรีของวัฒนธรรมตะวันตก ได้แก่ ไวโอลิน แอกคอร์ดียน และแมนโดลิน ส่วนเครื่องดนตรีวัฒนธรรมตะวันออก ได้แก่ รำมะนาและฆ้อง

การแสดงร้องเง็งในภาคใต้ของไทยจะมีการแสดงในจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน การแสดงร้องเง็งจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะการระบำที่มีความสวยงามของท่าเต้นส่วนการร้องเง็งบริเวณจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันมีลักษณะการขับร้องแบบเพลงปฎิพากย์ มีการขับร้องโต้ตอบระหว่างชายหญิงและมีการรำรำ

4.2 บทประพันธ์เพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้

ผู้วิจัยได้ประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ โดยได้ประพันธ์ทำนองสำหรับเครื่องดนตรี คือ ไวโอลิน บรรเลงทำนองหลักของบทเพลงและได้เรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงบรรเลงที่ประพันธ์มีจำนวน 4 เพลง ดังต่อไปนี้

- 4.2.1 เพลงรักไวโอลิน
- 4.2.2 เพลงร้องเง็งในฝัน
- 4.2.3 เพลงมนต์เสน่ห์แดนใต้
- 4.2.4 เพลงสุขใจกับดนตรี

4.2.1 เพลงรักไวโอลิน

เพลงรักไวโอลิน

ศ.ศ. ประกาศ ขวัญประดับ

The musical score is written in treble clef with a 4/4 time signature. It begins with a whole rest on the first staff. The melody starts on the second staff with a quarter note G4, followed by a quarter note A4, and a half note B4. The piece continues with various rhythmic patterns and melodic lines across seven staves. Key features include:

- Staff 7: Measure 7, marked with a box labeled 'AB'.
- Staff 13: Measure 13, marked with a box labeled '1.' and a second ending marked '2.'.
- Staff 19: Measure 19, marked with a box labeled 'C'.
- Staff 25: Measure 25, marked with a box labeled 'D'.
- Staff 31: Measure 31, marked with a circled cross symbol.
- Staff 37: Measure 37, marked with a circled cross symbol.

4.2.1.1 องค์ประกอบดนตรี

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์

2) จังหวะ

บทเพลงมีอัตราจังหวะ 4/4

3) เสียงประสาน

เครื่องดนตรีที่ทำหน้าที่เสียงประสาน คือ ฟลูท ชั้นคู่เสียงที่ประสาน

คือ คู่ 3 เมเจอร์และคู่ 3 ไมเนอร์

4) สีสันของเสียง

(1) บทเพลงมีรูปแบบวง popular band

(2) เครื่องดนตรีบรรเลงทำนองหลัก คือ ไวโอลิน

(3) เครื่องดนตรีที่ทำหน้าที่ประสานเสียง คือ ฟลูท เปียโนและกีตาร์

(4) เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ คือ กลองชุด

5) สันคีตลักษณ์

บทเพลงมีโครงสร้างแบบเทอร์นารีฟอร์ม AABA

4.2.1.2 Section เพลงรักไวโอลิน

Violin
Latin feel

เพลงรักไวโอลิน

ผ.ศ. ประกาศ ขวัญประดับ

The image shows a musical score for a violin piece. The score is written in treble clef with a 4/4 time signature. It consists of eight staves of music. The key signature has one sharp (F#). The score includes various musical notations such as rests, notes, stems, beams, and slurs. There are also performance markings like 'AB', 'C', 'D', 'f', and '(Int)'. A large, faint watermark of a university seal is visible in the background of the score.

violin

2

เพลงรักไวโอลิน

Musical score for violin, measures 47-57. The score is written on three staves in treble clef with a key signature of one sharp (F#). Measure 47 starts with a treble clef and a sharp sign. Measure 52 has a measure rest followed by a sharp sign and a circled cross symbol. Measure 57 ends with a double bar line.

เพลงรักไวโอลิน

Flute
Latin feel

ผ.ศ. ประภาส ขจัญประดับ

Musical score for Flute in 4/4 time, Latin feel. The score consists of eight staves of music. It includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings. Key features include: a key signature of one sharp (F#), a 4/4 time signature, and a 'Latin feel' instruction. The score is divided into sections labeled A, B, C, and D. Section A starts at measure 7 and ends at measure 13. Section B starts at measure 14 and ends at measure 23. Section C starts at measure 24 and ends at measure 31. Section D starts at measure 32 and ends at measure 42. There are also first and second endings marked with '1.' and '2.' at measures 14-15 and 16-17 respectively. A fermata is placed over a note at measure 32. A watermark for Songkhro Rajabhat University is visible in the background.

2

เพลงรักไวโอลิน

50

mf

56

เพลงรักไวโอลิน

Piano
Latin feel

ผ.ศ. ประภาส ขวัญประดับ

Am7   Bm7(b5)   E7   Am7   Dm

7   Em   E7/G#   Am7   AB   Am7   Am7   Dm7

13   G7   C   Bm7(b5)   E7   E7   E7

19   Am   Dm   E7   Am   C   Dm9

25   Bm7(b5)   E7   E7   Am   Am   Dm

31   G7   C   Bm7(b5)   E7   Am7   Am6   Am

37   Em   E7   Am   Dm   Em   Am

43   E7   Am   Em   E7   Am   Dm

เพลงรักไวโอลิน

49 Em E7 Am E7 Am

55 Dm Em E7 Am Am6

61

เพลงรักไวโอลิน

Electric Guitar
Latin feel

ผ.ศ. ประภาส ขวัญประดับ

A m7 B m7(b5) E7 A m7 D m

7 E m E 7/G# A m7 AB A m7 A m7 D m7

13 G7 C B m7(b5) E7 1. E7 E7 2. E7

19 A m C D m E7 A m C D m9

25 B m7(b5) E7 E7 A m A m D m

31 G7 C B m7(b5) E7 A m7 A m6 A m

37 E m E7 A m D m E m A m

43 E7 A m E m E7 A m D m

2

เพลงรักไวโอลิน gt

49 Em E7 Am $\text{\textcircled{X}}$ E7 Am

55 Dm Em E7 Am Am6

61

เพลงรักไวโอลิน

Electric Bass
Latin feel

ผ.ศ. ประภาส ขวัญประดับ

6 AB

11

16 1. 2. 3. C

21

26 D

31

36

2

เพลงรักไวโอลิน

41

46

51

56

61

A m6

เพลงรักไวโอลิน

Drum Set
Latin feel

ผ.ศ. ประภาส ขวัญประดับ

4

6

11

16

21

26

31

36

AB

C

D

E

4.2.2 เพลงรองเง็งในฝัน

Melody

เพลงรองเง็งในฝัน

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

7

13

17

25

31

37

rit.

4.2.2.1 องค์ประกอบของดนตรี

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง G ไมเนอร์

2) จังหวะ

บทเพลงอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4

3) เสียงประสาน

หลักการประสานเสียงแบบ four part hamony

4) สีสันทันของเสียง

บทเพลงมีรูปแบบวงสตริงควอเตท ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 4 ชิ้น

คือ ไวโอลิน 1 ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล และดับเบิลเบส

5) สังคีตลักษณ์

บทเพลงอยู่ในโครงสร้างแบบเทอร์นารี ฟอรั่ม AABA

4.2.2.2 Section เพลงรองเง็งในฝัน

Violin I

เพลงรองเง็งในฝัน

ศ.ต.ประกาศ ขัณฑ์ประดับ

The musical score is written for Violin I in a single system with seven staves. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 4/4. The score includes various musical notations such as rests, eighth notes, quarter notes, and half notes. It features repeat signs with first and second endings, a section labeled 'A' with a double bar line and repeat sign, and a section labeled 'B' with a double bar line and repeat sign. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *rit.* (ritardando). The score concludes with a fermata over the final note. A large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background of the score.

Violin II

เพลงรองเงิงในฝัน

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

1. 2. $\oplus$

$\S$ A

B

$\S$ $\oplus$

rit.

เพลงรองเงิงในฝัน

Viola

ผ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

The musical score is written for Viola in 3/4 time, featuring a key signature of one flat (B-flat). The score consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef and a common time signature. The second staff contains a first ending marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section labeled 'A'. The third staff contains a second ending marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section marked with a circled cross symbol. The fourth staff is labeled 'B' and contains a section of music. The fifth staff continues the musical line. The sixth staff contains a section marked with a circled cross symbol. The seventh staff concludes the piece with a double bar line and a 'rit.' (ritardando) marking.

เพลงรองเงิงในฝัน

Cello

ศ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

The musical score is written in bass clef with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). It consists of several staves of music. The first staff begins with a treble clef and a common time signature. The second staff contains a section marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section labeled 'A'. The third staff features two first endings, labeled '1.' and '2.', with a section marked with a double bar line and a repeat sign. The fourth staff is labeled 'B' and contains a section marked with a double bar line and a repeat sign. The fifth staff contains a section marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section marked with a double bar line and a repeat sign. The sixth staff contains a section marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section marked with a double bar line and a repeat sign. The seventh staff contains a section marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section marked with a double bar line and a repeat sign. The eighth staff contains a section marked with a double bar line and a repeat sign, followed by a section marked with a double bar line and a repeat sign. The score concludes with a double bar line and the marking 'rit.'.

เพลงรองเงิงในฝัน

Double Bass

ศ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

1. 2. θ

B

$\S$ θ

rit.

4.2.3 เพลงมนต์เสน่ห์แดนใต้

มนต์เสน่ห์แดนใต้

ผ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

The musical score is written in treble clef with a 2/4 time signature. It begins with a half rest followed by a quarter note G4. The first measure is marked with a fermata and the instruction *rit.* Below the staff. The melody consists of eighth and quarter notes, with some notes beamed together. Measure 8 is marked with a repeat sign and a box labeled 'A'. Measure 15 has two first endings, labeled '1.' and '2.'. Measure 29 is marked with a box labeled 'B'. Measure 36 has a repeat sign and a box labeled 'B'. Measure 43 has a repeat sign. Measure 50 ends with a fermata. A large watermark of Rajabhat University is overlaid on the score.

4.2.3.1 องค์ประกอบของดนตรี

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์

2) จังหวะ

บทเพลงมีอัตราจังหวะ 4/4

3) เสียงประสาน

เทเนอร์แซกโซโฟนทำหน้าที่สอดแทรกทำนองหลัก

(noteintervention)

4) สีสันของเสียง

บทเพลงมีรูปแบบวง popular band ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 6 ชิ้น คือ ไวโอลิน เทเนอร์แซกโซโฟน เปียโน กีตาร์คอร์ด กีตาร์เบส กลองชุด

(1) เครื่องดนตรีที่บรรเลงทำนองหลัก คือไวโอลิน

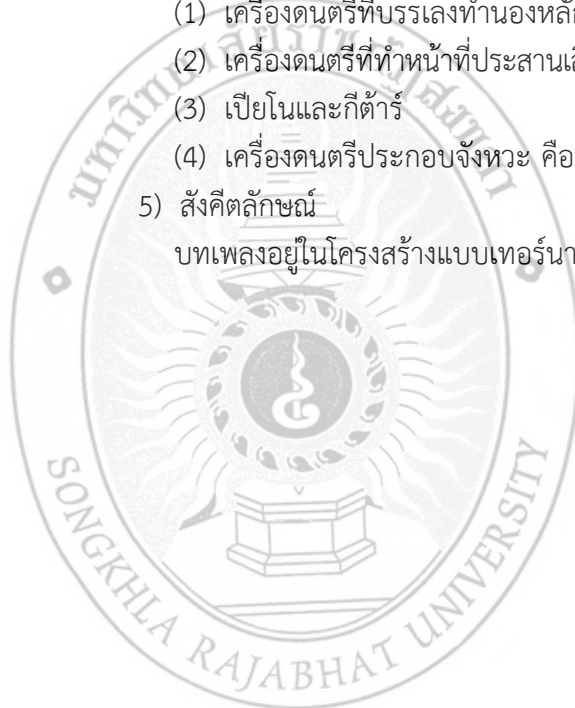
(2) เครื่องดนตรีที่ทำหน้าที่ประสานเสียง คือ เทเนอร์แซกโซโฟน

(3) เปียโนและกีตาร์

(4) เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ คือ กลองชุด

5) สังคีตลักษณ์

บทเพลงอยู่ในโครงสร้างแบบเทอร์นารี ฟอรัม AABA

4.2.3.2 Section เพลงมนต์เสน่ห์แดนใต้

Violin

มนต์เสน่ห์แดนใต้

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

The image shows a violin score for the piece 'มนต์เสน่ห์แดนใต้'. The score is written in treble clef with a 4/4 time signature. It begins with a 'rit.' (ritardando) marking. The score is divided into several systems, with measures numbered 8, 15, 29, 36, 55, and 62. There are two first endings, labeled '1.' and '2.', and two second endings, labeled 'A' and 'B'. The score concludes with a double bar line and repeat dots. A large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background of the score.

มนต์เสน่ห์แดนใต้

Tenor Sax.

ผ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

rit.

8

A

2

16

1.

2.

B

23

30

37

(Int)

f

3

44

51

©

มนต์เสน่ห์แดนใต้

tn

2

มนต์เสน่ห์แดนใต้

Piano

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

Am E7 E7 E7 E7 E7 E7

rit.

8 E7 Am A Am Dm Am Am

15 Am Am E7 E7 Am 2. Am Am

B Dm F E7 E7 E7 C Am

29 Am Dm F E7 E7 E7 C

36 Am Am Am (Int) Dm Am Am Am

43 Am E7 E7 Am Dm Am Am

50 Am Am Am Am Am Am Am

The musical score is written in treble clef with a 3/4 time signature. It consists of eight staves of music. The first staff shows a sequence of chords: Am, E7, E7, E7, E7, E7, E7. A 'rit.' marking is placed below the second measure. The second staff starts with E7, Am, followed by a double bar line and a section marked 'A' with a repeat sign, containing Am, Dm, Am, Am. The third staff begins with Am, Am, E7, E7, Am 2., Am, Am. The fourth staff is labeled 'B' and contains Dm, F, E7, E7, E7, C, Am. The fifth staff starts with Am, Dm, F, E7, E7, E7, C. The sixth staff has Am, Am, Am, (Int), Dm, Am, Am, Am. The seventh staff contains Am, E7, E7, Am, Dm, Am, Am. The eighth staff begins with Am, Am, Am, Am, Am, Am, Am. The score includes various musical symbols such as repeat signs, first/second endings, and dynamic markings.

มนต์เสน่ห์แดนใต้

pn

2

Am Am Am Am Am Am Am

57

64

มนต์เสน่ห์แดนใต้

Electric Guitar

ผ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

A m   E 7   E 7   E 7   E 7   E 7   E 7

8 E 7   A m   A   A m   D m   A m   A m

15 A m   A m 1.   E 7   E 7   A m 2.   A m   A m

B D m   F   E 7   E 7   E 7   C   A m

29 A m   D m   F   E 7   E 7   E 7   C   Ø

36 A m   A m   A m   D m   A m   A m   A m

43 A m   E 7   E 7   A m   D m   A m   A m

50 A m   A m   A m   A m   A m   A m   A m

มนต์เสน่ห์แดนใต้

gt

2

Am Am Am Am Am Am Am

57

64

Am Am Am Am

Electric Bass

มนต์เสน่ห์แดนใต้

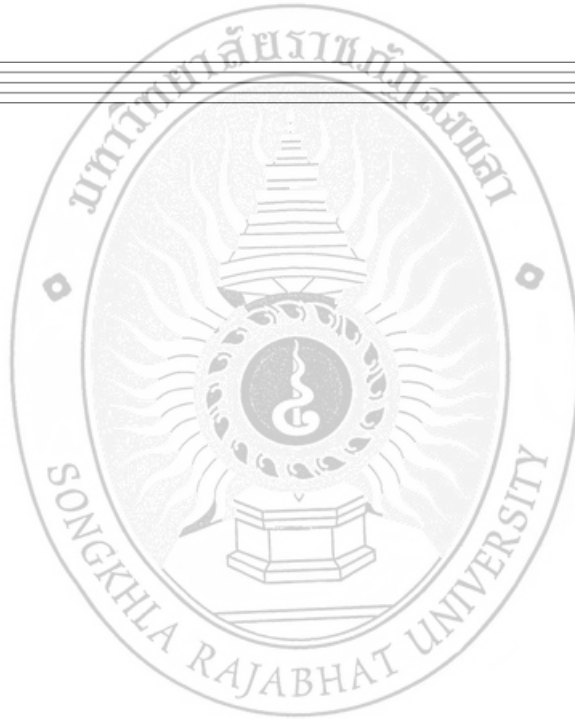
ผ.ศ.ประกาศ ขัญประดับ

The musical score is written for Electric Bass in 2/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The first measure has a fermata over the note. The second measure is marked *rit.* (ritardando). The score includes several measures with repeat signs and first/second endings. A section marked 'A' is enclosed in a box, and another section marked 'B' is also boxed. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

มนต์เสน่ห์แดนใต้

2

Musical score for 'มนต์เสน่ห์แดนใต้' (Mant Sanae Naen Dai). The score consists of four staves of music in bass clef. The first staff ends with a double bar line and a repeat sign. The second staff begins with a common time signature (C). The third staff continues the melody. The fourth staff is a single note with a fermata, followed by a double bar line.

Drum Set มนต์เสน่ห์แดนใต้

ผ.ศ.ประกาศ ขวัญประดับ

The musical score is written for a drum set in 2/4 time. It consists of eight staves of music. The first staff begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature of 2/4. A circled '9' is placed above the first measure. A section marker 'A' is located above the first measure of the second staff. The word 'rit.' is written below the first measure of the second staff. The second staff contains measures 15 through 20, with first and second endings indicated by bracketed lines and numbers '1' and '2'. The third staff contains measures 21 through 26, with a section marker 'B' above the first measure. The fourth staff contains measures 27 through 32. The fifth staff contains measures 33 through 38, with an '(Int)' section marker above the last measure. The sixth staff contains measures 39 through 44. The seventh staff contains measures 45 through 50. The eighth staff contains measures 51 through 56, with a circled '9' above the first measure and a circled '10' above the last measure. A large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background of the score.

มนต์เสน่ห์แดนใต้

2

4.2.4 เพลงสุขใจกับดนตรี

สุขใจกับดนตรี

ผ.ส.ประกาศ ขวัญประดับ

7

13

19

25

31

37

42

A

B

1.

2.

rit.

G

4.2.4.1 องค์ประกอบดนตรี

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์

2) จังหวะ

บทเพลงมีอัตราจังหวะ 2/4

3) เสียงประสาน

หลักการประสานเสียงแบบ four part hamony

4) สีสันทันของเสียง

บทเพลงมีรูปแบบวงสตริงควอเต็ต มีเครื่องดนตรี คือ ไวโอลิน 1
ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล และดับเบิลเบส

5) สังคีตลักษณ์

บทเพลงอยู่ในโครงสร้างแบบเทอร์นารี ฟอรั่ม AABA

4.2.4.2 Section เพลงสุขใจกับดนตรี

Violin I

สุขใจกับดนตรี

ศ.ส.ประกาศ ขวัญประดับ

7

pizz.

arco

A

13

1.

2.

19

B

25

31

37

rit.

Violin II

สุขใจกับดนตรี

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

The musical score is written for Violin II in G major and 2/4 time. It consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The second staff contains a first ending bracket labeled 'A' and includes the instruction 'pizz.' (pizzicato). The third staff includes the instruction 'arco' and features first and second endings. The fourth staff contains a second ending bracket labeled 'B'. The sixth staff ends with a repeat sign (§). The seventh staff concludes with the instruction 'rit.' (ritardando). A large, faint watermark of the Sakon Nakhon Rajabhat University logo is visible in the background of the score.

สุขใจกับดนตรี

Cello

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

1. 2.

A

B

rit.

Double Bass

สุขใจกับดนตรี

ผ.ศ.ประภาส ขวัญประดับ

The musical score is written for a double bass in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody starts with a quarter rest followed by a quarter note G, then a quarter note A, and continues with a series of eighth and quarter notes. The second staff features a repeat sign with a first ending bracket labeled '1.' and a second ending bracket labeled '2.'. A section marker 'A' is placed above the second ending. The third staff continues the melody with a section marker 'B' above it. The fourth and fifth staves show further melodic development with various rhythmic patterns. The sixth staff ends with a double bar line and a repeat sign. The seventh staff concludes the piece with a final note and a 'rit.' (ritardando) marking below it. A large, faint watermark of Songkhla Rajabhat University is visible in the background of the score.

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องบทเพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ สามารถสรุปได้จากวัตถุประสงค์การวิจัยได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

5.1.1 รูปแบบการแสดงร้องและโครงสร้างดนตรีร้อง

5.1.1.1 รูปแบบการแสดงร้อง การแสดงร้องเป็นการแสดงพื้นบ้านภาคใต้ที่นิยมแสดงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และจังหวัดฝั่งทะเลอันดามันรูปแบบการแสดงร้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการระบำที่มีความสวยงามของท่ารำและดนตรีที่มีความไพเราะ ส่วนการแสดงร้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการแสดงของชาวบ้านที่ประกอบด้วยการระบำดนตรีและการขับร้อง

5.1.1.2 โครงสร้างของดนตรีร้อง ดนตรีร้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีระบบเสียงแบบเตี้ยโตนิกเมเจอร์ และไมเนอร์มีอัตราจังหวะ 2/4 และ 4/4 มีเสียงประสานแบบ และมีเครื่องดนตรีบรรเลงทำนองหลักได้แก่ ไวโอลิน มีแมนโกลิน และแอคคอร์ดียน บรรเลงทำนองและเสียงประสาน รำมะนาและฆ้อง ทำหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ บทเพลงร้องมีความยาว 2 ท่อน และ 4 ท่อน มีโครงสร้างแบบไบนารีฟอร์มและเทอร์นารีฟอร์ม

5.1.2 องค์ประกอบของดนตรี

งานวิจัยสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ผลการวิจัย พบว่า จากการประพันธ์บทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้จำนวน 4 เพลง สามารถศึกษาองค์ประกอบของบทเพลงได้ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 เพลง รักไวโอลิน องค์ประกอบดนตรี ประกอบด้วย

- 1) ทำนอง
ทำนองอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์
- 2) จังหวะ
บทเพลงมีอัตราจังหวะ 4/4
- 3) เสียงประสาน
มีเครื่องดนตรีที่ทำหน้าที่เสียงประสาน คือ ฟลุท ชั้นคู่ที่ประสานคือ ชั้นคู่ 3 เมเจอร์แลคู่ 3 ไมเนอร์

และกีตาร์

4) สีสันของเสียง

- บทเพลงมีรูปแบบวง POPULAR BAND
- เครื่องดนตรีบรรเลงทำนองหลัก คือ ไวโอลิน
- เครื่องดนตรีที่ทำหน้าที่ประสานเสียง คือ ฟลูท เปียโน
- เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ คือ กลองชุด

5) สังคีตลักษณ์

บทเพลงอยู่ในโครงสร้างเทอร์นารีฟอร์ม AABA

5.1.2.2 เพลงรองเง็งในฝัน องค์ประกอบของดนตรี ประกอบด้วย

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง G ไมเนอร์

2) จังหวะ

บทเพลงอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4

3) เสียงประสาน

หลักการประสานเสียงแบบ 4 แนว (four part harmony)

4) สีสันของเสียง

บทเพลงอยู่ในรูปแบบวงสตริงควอเตต ประกอบด้วยเครื่องดนตรี

4 ชิ้น คือ ไวโอลิน 1 วิโอลิน 2 วิโอลา เชลโล และดัลเบิลเบส

5) สังคีตลักษณ์

บทเพลงอยู่ในโครงสร้างเทอร์นารีฟอร์ม AABA

5.1.2.3 เพลงมนต์เสน่ห์แดนใต้ องค์ประกอบของดนตรี ประกอบด้วย

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์

2) จังหวะ

บทเพลงมีอัตราจังหวะ 4/4

3) เสียงประสาน

เทเนอร์แซกโซโฟนทำหน้าที่สอดแทรกทำนองหลัก

4) สีสันของเสียง

บทเพลงมีรูปแบบวง Popular band ประกอบด้วยเครื่องดนตรี

6 ชิ้น คือ ไวโอลิน เทเนอร์แซกโซโฟน เปียโน กีตาร์เบส กลองชุด

5) สังคีตลักษณ์

บทเพลงอยู่ในโครงสร้างเทอร์นารีฟอร์ม AABA

5.1.2.4 เพลงสุขใจกับดนตรี องค์ประกอบของดนตรี ประกอบด้วย

1) ทำนอง

ทำนองอยู่ในบันไดเสียง A ไมเนอร์

- 2) จังหวะ
บทเพลงอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4
- 3) เสียงประสาน
หลักการประสานเสียง 4 แนว (four part hamony)
- 4) สีสันของเสียง
บทเพลงมีรูปแบบวงสตริงควอเททมีเครื่องดนตรี คือ ไวโอลิน 1
ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล และดับเบิลเบส
- 5) สังคีตลักษณ์
บทเพลงอยู่ในโครงสร้างเทอร์นารีฟอร์ม AABA

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยสร้างสรรค์บทเพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ผู้วิจัยสร้างสรรค์ทำนองเพลงโดยใช้ทฤษฎีดนตรีตะวันตกมาสร้างสรรค์ทำนองโดยศึกษาทำนอง จังหวะ เสียงประสาน และคีตลักษณ์ของดนตรีร้องเงี้ยวและได้ประพันธ์บทเพลงบรรเลงไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ จำนวน 4 เพลง จากการวิจัยบทเพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ พบว่าองค์ประกอบของดนตรีมีระบบบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ อัตราจังหวะ 2/4 และ 4/4 เสียงประสานมีการประสานเสียง 4 แนว คีตลักษณ์มีโครงสร้างแบบเทอร์นารีฟอร์ม

5.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงบรรเลงสำหรับไวโอลินสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 ควรมีบทประพันธ์เพลงที่มีทำนองจากดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ โครงสร้างบทประพันธ์รูปแบบโชนาตา ซิมโฟนีและคอนแชร์โต

5.3.2 ควรมีการบันทึกบทประพันธ์เพลงสไตล์เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ในรูปแบบวีดิโอและซีดี เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานเพลงให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

5.3.3 ควรมีการแสดงและเผยแพร่บทประพันธ์สร้างสรรค์ที่มีสไตล์ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ในวงดนตรีประเภทต่างๆ เช่น วงออเคสตรา วงบิกแบนด์ วงโยธวาทิต เพื่อเป็นการเผยแพร่ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ให้เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ